

ponatisa Alojzij Pavel Florjančič pa nam v spremni besedi skozi Prešernove verze sporoča, naj gredo ti ne samo v glavo, pač pa predvsem v srce.

PRED PONOVO UPORIZITVIJO ŠKOFJELOŠKEGA PASIJONA 2015

Doneski 31

Memorabilia Locopolitana 18

Pasijonski doneski 2014/9. Škofja Loka : Muzejsko društvo : Lonka, 2014, 198 str.

V pripravi na ponovno uprizoritev Škofjeloškega pasijona je v letu 2014 luč sveta ugledala 9. številka *Pasijonskih doneskov*. Posvečena je 430. letnici prevoda Svetega pisma – Biblije Jurija Dalmatina iz leta 1576 ter leta 2013 preminulemu patru Angelu (Bogomirju) Kralju, tudi pasijonskemu sodelavcu.

Kot je že v navadi, se knjižica začne s poslastico. Tokrat je to Pasijonska pesnitev Jurija Dalmatina s 320 verzi, prva velika slovenska pesnitev. Sledi ji notni zapis, ki ga je prav zanjo pripravil Andrej Misson, o vsem skupaj pa v kratkem prispevku spregovori Alojzij Pavel Florjančič, ki je številko *Pasijonskih doneskov* (kakor tudi vse dosedanje) skrbno pripravil in uredil.

Vsakokratna številka nas preseneti z novimi odkritji. Tokrat je to pridiga p. Ferdinanda Ljubljanskega, najdena v škofjeloškem kapucinskem samostanu. Pater jo je napisal prav tu in jo potem na veliki petek leta 1722, tik pred začetkom škofjeloške spokorne procesije, prebral v cerkvi sv. Jakoba. O njej piše neumorni raziskovalec pasijona dr. Matija Ogrin.

Slavist Ludvik Kaluža, poznavalec radijskega in odrskega govora, spregovori o Škofjeloškem pasijonu kot govornem dejanju. V rubriki Pasijonski doneski pa tokrat izvemo nekaj o Razborskem pasijonu, ki so ga z velikim uspehom uprizarjali v letih 1998 do 2007, v Razborju pod Lisco, pod vodstvom p. Karla Gržana.

Sledi kratek pregled dogodkov v dnevih Škofjeloškega pasijona v letu 2013, v rubriki Pasijonski razgledi pa izvemo več o domačih in s tujino povezanih projektih na temo pasijona. Dve zanimivosti, vzeti iz arhivov, pa nas ob koncu publikacije, s skoraj 200 stranmi, pripeljeta do likovnega vložka, ki tokrat nosi naslov Zakovan v pasijonski križ in s fotografijami Zvoneta Pelka predstavlja kartuzijanovo življenje po starem meniškem pravilu: Moli in delaj.

